

LUẬN A TỶ ĐẠT MA ĐẠI TỶ BÀ SA

QUYỂN 184

LUẬN VỀ NHẤT HÀNH (Phần 2)

Hỏi: Nếu thành tựu Không quá khứ thì đó là Vô nguyện quá khứ chăng?

Đáp: Nếu đã diệt không mất thì thành tựu; nếu chưa hẳn đã diệt, giả sử đã diệt mà mất thì không thành tựu.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Nếu đã diệt không mất thì thành tựu, đây là nói dựa vào Tam-ma-địa Không, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Tập trong ba tâm, Hiện quán về Diệt trong bốn tâm, Hiện quán về Đạo trong ba tâm, và đạt được quả Dự lưu, quả A-la-hán, Thời giải thoát luyện căn làm Bất động, Tam-ma-địa Không đã khởi-đã diệt; nếu đạt được quả Nhất lai-quả Bất hoàn, Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Tam-ma-địa Không đã khởi-đã diệt.

Nếu chưa hẳn đã diệt, giả sử đã diệt mà mất thì không thành tựu, đây là nói dựa vào Tam-ma-địa Không, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Khổ trong ba tâm, Hiện quán về Tập trong một tâm, và đạt được quả Nhất lai-quả Bất hoàn, Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Tam-ma-địa Không đã khởi-diệt không mất, Tam-ma-địa Vô nguyện chưa hẳn đã khởi-diệt, trước đã khởi-diệt thì do đạt được quả-chuyển căn cho nên mất.

Hỏi: Giả sử thành tựu Vô nguyện quá khứ thì đó là Không quá khứ chăng?

Đáp: Nếu đã diệt không mất thì thành tựu; nếu chưa hẳn đã diệt, giả sử đã diệt mà mất thì không thành tựu.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Nếu đã diệt không mất thì thành tựu, phần vị này nói như trả lời tiếp theo câu hỏi ở trước.

Nếu chưa hẳn đã diệt, giả sử đã diệt mà mất thì không thành tựu, đây là nói dựa vào Tam-ma-địa Vô nguyện, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Khổ trong ba tâm, Hiện quán về Tập-Diệt đều trong bốn tâm, Hiện quán về Đạo trong ba tâm, và đạt được quả Dự lưu cho đến quả A-la-hán, nếu Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Thời giải thoát luyện căn làm Bất động, Tam-ma-địa Vô nguyện đã khởi-diệt không mất, Tam-ma-địa Không chưa hẳn đã khởi-diệt, trước đã khởi-diệt thì do đạt được quả-chuyển căn cho nên mất.

Hỏi: Nếu thành tựu Không quá khứ thì đó là Vô nguyện vị lai chăng?

Đáp: Đúng như vậy, bởi vì hai loại này quyết định cùng lúc đạt được.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Đây là nói dựa vào Tam-ma-địa Không, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Khổ trong ba tâm, Hiện quán về Tập-Diệt đều trong bốn tâm, Hiện quán về Đạo trong ba tâm, nếu đạt được quả Dự lưu cho đến quả A-la-hán, nếu Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Thời giải thoát luyện căn làm Bất động, Tam-ma-địa Không đã khởi-diệt không mất.

Hỏi: Giả sử thành tựu Vô nguyện vị lai thì đó là Không quá khứ chăng?

Đáp: Nếu đã diệt không mất thì thành tựu; nếu chưa hẳn đã diệt, giả sử đã diệt mà mất thì không thành tựu.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Nếu đã diệt không mất thì thành tựu, phần vị này nói như trả lời tiếp theo câu hỏi ở trước.

Nếu chưa hẳn đã diệt, giả sử đã diệt mà mất thì không thành tựu, đây là nói dựa vào Tam-ma-địa Không, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Khổ trong một tâm; nếu dựa vào Tam-ma-địa Vô nguyện, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Khổ-Tập-Diệt đều trong bốn tâm, Hiện quán về Đạo trong ba tâm, và đạt được quả Dự lưu cho đến quả A-la-hán, nếu Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Thời giải thoát luyện căn làm Bất động, Tam-ma-địa Không chưa hẳn đã khởi-diệt, trước đã khởi-diệt thì do đạt được quả-chuyển căn cho nên mất.

Hỏi: Nếu thành tựu Không quá khứ thì đó là Vô nguyện hiện tại chăng?

Đáp: Nếu hiện rõ ở trước mắt, đó là nếu không khởi lên Không, hoặc là Vô tướng, hoặc là tâm hữu lậu, cũng không phải là không có

tâm, cho nên nói là nếu hiện rõ ở trước mắt.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Đây là nói dựa vào Tam-ma-địa Không, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Tập trong bốn tâm, Hiện quán về Đạo trong ba tâm, và đạt được quả Dự lưu cho đến quả A-la-hán, nếu Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Thời giải thoát luyện căn làm Bất động, Tam-ma-địa Không đã khởi-diệt không mất, Vô nguyện hiện rõ ở trước mắt.

Hỏi: Giả sử thành tựu Vô nguyện hiện tại thì đó là Không quá khứ chăng?

Đáp: Nếu đã diệt không mất thì thành tựu; nếu chưa hẳn đã diệt, giả sử đã diệt mà mất thì không thành tựu.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Nếu đã diệt không mất thì thành tựu, đây là nói đến các phần vị đã nói ngay ở trước.

Nếu chưa hẳn đã diệt, giả sử đã diệt mà mất thì không thành tựu, đây là nói dựa vào Tam-ma-địa Vô nguyện, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Khổ trong một tâm; nếu dựa vào Tam-ma-địa Vô nguyện, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Khổ-Tập đều trong bốn tâm, Hiện quán về Đạo trong ba tâm, và đạt được quả Dự lưu cho đến quả A-la-hán, nếu Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Thời giải thoát luyện căn làm Bất động, Tam-ma-địa Không chưa hẳn đã khởi-diệt, trước đã khởi-diệt thì do đạt được quả-chuyển căn cho nên mất, Vô nguyện hiện rõ ở trước mắt.

Hỏi: Nếu thành tựu Không quá khứ thì đó là Vô nguyện quá khứ-hiện tại chăng?

Đáp: Có lúc thành tựu Không quá khứ mà không phải là Vô nguyện quá khứ-hiện tại, có lúc cùng với quá khứ mà không phải là hiện tại, có lúc cùng với hiện tại mà không phải là quá khứ, có lúc cùng với quá khứ-hiện tại.

Thành tựu Không quá khứ mà không phải là Vô nguyện quá khứ-hiện tại, đó là Không đã diệt không mất, Vô nguyện chưa hẳn đã diệt, giả sử đã diệt mà mất chứ không hiện rõ ở trước mắt.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Đây là nói dựa vào Tam-ma-địa Không, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Khổ trong ba tâm, và đạt được quả Nhất lai-quả Bất hoàn, Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Tam-ma-địa Không đã khởi-diệt không mất, Vô nguyện chưa hẳn đã khởi-diệt, trước

đã khởi-diệt thì do đạt được quả-chuyển căn cho nên mất, cũng không hiện rõ ở trước mắt.

Cùng với quá khứ mà không phải là hiện tại, đó là Không-Vô nguyện đã diệt không mất, Vô nguyện không hiện rõ ở trước mắt.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Đây là nói dựa vào Tam-ma-địa Không, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Diệt trong bốn tâm, và đạt được quả Dự lưu cho đến quả A-la-hán, nếu Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Thời giải thoát luyện căn làm Bất động, Tam-ma-địa Không-Vô nguyện đã khởi-diệt không mất, Vô nguyện không hiện rõ ở trước mắt.

Cùng với hiện tại mà không phải là quá khứ, đó là Không đã diệt không mất, Vô nguyện không hiện rõ ở trước mắt, chưa hẳn đã diệt, giả sử đã diệt mà mất.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Đây là nói nếu dựa vào Tam-ma-địa Không, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Tập trong một tâm, và đạt được quả Nhất lai-quả Bất hoàn, Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Tam-ma-địa Không đã khởi-diệt không mất, Vô nguyện chưa hẳn đã khởi-diệt, trước đã khởi-diệt thì do đạt được quả-chuyển căn cho nên mất mà hiện rõ ở trước mắt.

Cùng với quá khứ-hiện tại, đó là Không-Vô nguyện đã diệt không mất, Vô nguyện hiện rõ ở trước mắt.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Đây là nói dựa vào Tam-ma-địa Không, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Tập-Đạo đều trong ba tâm, và đạt được quả Dự lưu cho đến quả A-la-hán, nếu Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Thời giải thoát luyện căn làm Bất động, Tam-ma-địa Không-Vô nguyện đã khởi-diệt không mất, Vô nguyện hiện rõ ở trước mắt.

Hỏi: Giả sử thành tựu Vô nguyện quá khứ-hiện tại thì đó là Không quá khứ chăng?

Đáp: Nếu đã diệt không mất thì thành tựu; nếu chưa hẳn đã diệt, giả sử đã diệt mà mất thì không thành tựu.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Nếu đã diệt không mất thì thành tựu, đây là nói đến các phần vị đã nói ngay ở trước.

Nếu chưa hẳn đã diệt, giả sử đã diệt mà mất thì không thành tựu, đây là nói dựa vào Tam-ma-địa Vô nguyện, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Khổ trong ba tâm, Hiện quán về Tập trong bốn tâm,

Hiện quán về Đạo trong ba tâm, và đạt được quả Dự lưu cho đến quả A-la-hán, nếu Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Thời giải thoát luyện căn làm Bất động, Tam-ma-địa Vô nguyện đã khởi-diệt không mất, Tam-ma-địa Không chưa hẳn đã khởi-diệt, trước đã khởi-diệt thì do đạt được quả-chuyển căn cho nên mất, Vô nguyện hiện rõ ở trước mắt.

Hỏi: Nếu thành tựu Không quá khứ thì đó là Vô nguyện vị lai-hiện tại chăng?

Đáp: Vị lai thì thành tựu, hiện tại nếu hiện rõ ở trước mắt.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Đây là nói dựa vào Tam-ma-địa Không, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Tập trong bốn tâm, Hiện quán về Đạo trong ba tâm, và đạt được quả Dự lưu cho đến quả A-la-hán, nếu Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Thời giải thoát luyện căn làm Bất động, Tam-ma-địa Không đã khởi-diệt không mất, Vô nguyện hiện rõ ở trước mắt.

Hỏi: Giả sử thành tựu Vô nguyện vị lai-hiện tại thì đó là Không quá khứ chăng?

Đáp: Nếu đã diệt không mất thì thành tựu; nếu chưa hẳn đã diệt, giả sử đã diệt mà mất thì không thành tựu.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Nếu đã diệt không mất thì thành tựu, đây là nói đến các phần vị đã nói ngay ở trước.

Nếu chưa hẳn đã diệt, giả sử đã diệt mà mất thì không thành tựu, đây là nói dựa vào Tam-ma-địa Vô nguyện, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Khổ-Tập đều trong bốn tâm, Hiện quán về Đạo trong ba tâm, và đạt được quả Dự lưu cho đến quả A-la-hán, nếu Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Thời giải thoát luyện căn làm Bất động, Tam-ma-địa Không chưa hẳn đã khởi-diệt, trước đã khởi-diệt thì do đạt được quả-chuyển căn cho nên mất, Vô nguyện hiện rõ ở trước mắt.

Hỏi: Nếu thành tựu Không quá khứ thì đó là Vô nguyện quá khứ-vị lai chăng?

Đáp: Vị lai thì thành tựu, quá khứ nếu đã diệt không mất thì thành tựu; nếu chưa hẳn đã diệt, giả sử đã diệt mà mất thì không thành tựu.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Vị lai thì thành tựu, quá khứ nếu đã diệt không mất thì thành tựu, đây là nói dựa vào Tam-ma-địa Không, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Tập trong ba tâm, Hiện quán về Diệt trong bốn tâm, Hiện quán về Đạo trong ba tâm, và đạt được quả Dự lưu cho đến quả

A-la-hán, Thời giải thoát luyện căn làm Bất động, Tam-ma-địa Không đã khởi-diệt không mất; nếu đạt được quả Nhất lai-quả Bất hoàn, Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Tam-ma-địa Không-Vô nguyện đã khởi-diệt không mất.

Nếu chưa hẳn đã diệt, giả sử đã diệt mà mất thì không thành tựu, đây là nói dựa vào Tam-ma-địa Không, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Khổ trong ba tâm, Hiện quán về Tập trong một tâm, và đạt được quả Nhất lai-quả Bất hoàn, Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Tam-ma-địa Không đã khởi-diệt không mất, Vô nguyện chưa hẳn đã khởi-diệt, trước đã khởi-diệt thì do đạt được quả-chuyển căn cho nên mất.

Hỏi: Giả sử thành tựu Vô nguyện quá khứ-vị lai thì đó là Không quá khứ chăng?

Đáp: Nếu đã diệt không mất thì thành tựu; nếu chưa hẳn đã diệt, giả sử đã diệt mà mất thì không thành tựu.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Nếu đã diệt không mất thì thành tựu, phần vị này nói như trả lời tiếp theo câu hỏi ở trước.

Nếu chưa hẳn đã diệt, giả sử đã diệt mà mất thì không thành tựu, đây là nói dựa vào Tam-ma-địa Vô nguyện, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Khổ trong ba tâm, Hiện quán về Tập-Diệt đều trong bốn tâm, Hiện quán về Đạo trong ba tâm, và đạt được quả Dự lưu cho đến quả A-la-hán, nếu Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Thời giải thoát luyện căn làm Bất động, Tam-ma-địa Vô nguyện đã khởi-diệt không mất, Tam-ma-địa Không chưa hẳn đã khởi-diệt, trước đã khởi-diệt thì do đạt được quả-chuyển căn cho nên mất.

Hỏi: Nếu thành tựu Không quá khứ thì đó là Vô nguyện quá khứ-vị lai-hiện tại chăng?

Đáp: Có lúc thành tựu Không quá khứ và Vô nguyện vị lai mà không phải là quá khứ-hiện tại, có lúc cùng với vị lai-hiện tại mà không phải là quá khứ, có lúc cùng với quá khứ-vị lai mà không phải là hiện tại, có lúc cùng với quá khứ-vị lai-hiện tại.

Thành tựu Không quá khứ và Vô nguyện vị lai mà không phải là quá khứ-hiện tại, đó là Không đã diệt không mất, Vô nguyện chưa hẳn đã diệt, giả sử đã diệt mà mất chứ không hiện rõ ở trước mắt.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Đây là nói dựa vào Tam-ma-địa Không, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Khổ trong ba tâm, và đạt được quả Nhất

lai-quả Bất hoàn, Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Tam-ma-địa Không đã khởi-diệt không mất, Vô nguyện chưa hẳn đã khởi-diệt, trước đã khởi-diệt thì do đạt được quả-chuyển căn cho nên mất, cũng không hiện rõ ở trước mắt.

Cùng với vị lai-hiện tại mà không phải là quá khứ, đó là Không đã diệt không mất, Vô nguyện hiện rõ ở trước mắt, không phải là đã diệt, giả sử đã diệt mà mất.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Đây là nói dựa vào Tam-ma-địa Không, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Tập trong một tâm, và đạt được quả Nhất lai-quả Bất hoàn, Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Tam-ma-địa Không đã khởi-diệt không mất, Vô nguyện chưa hẳn đã khởi-diệt, trước đã khởi-diệt thì do đạt được quả-chuyển căn cho nên mất mà hiện rõ ở trước mắt.

Cùng với quá khứ-vị lai mà không phải là hiện tại, đó là Không-Vô nguyện đã diệt không mất, Vô nguyện không hiện rõ ở trước mắt.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Đây là nói nếu dựa vào Tam-ma-địa Không, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Diệt trong bốn tâm, và đạt được quả Dự lưu, quả A-la-hán, Thời giải thoát luyện căn làm Bất động, Tam-ma-địa Không đã khởi-diệt không mất, Vô nguyện không hiện rõ ở trước mắt. Nếu đạt được Nhất lai-quả Bất hoàn, Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Tam-ma-địa Không-Vô nguyện đã khởi-diệt không mất, Vô nguyện không hiện rõ ở trước mắt.

Cùng với quá khứ-vị lai-hiện tại, đó là Không-Vô nguyện đã diệt không mất, Vô nguyện hiện rõ ở trước mắt.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Đây là nói dựa vào Tam-ma-địa Không, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Tập-Đạo đều trong ba tâm, và đạt được quả Dự lưu, quả A-la-hán, Thời giải thoát luyện căn làm Bất động, Tam-ma-địa Không đã khởi-diệt không mất, Vô nguyện hiện rõ ở trước mắt. Nếu đạt được Nhất lai-quả Bất hoàn, Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Tam-ma-địa Không-Vô nguyện đã khởi-diệt không mất, Vô nguyện không hiện rõ ở trước mắt.

Hỏi: Giả sử thành tựu Vô nguyện quá khứ-vị lai-hiện tại thì đó là Không quá khứ chẳng?

Đáp: Nếu đã diệt không mất thì thành tựu; nếu chưa hẳn đã diệt, giả sử đã diệt mà mất thì không thành tựu.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Nếu đã diệt không mất thì thành tựu, đây là nói đến các phần vị đã nói ngay ở trước.

Nếu chưa hẳn đã diệt, giả sử đã diệt mà mất thì không thành tựu, đây là nói dựa vào Tam-ma-địa Vô nguyện, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Khổ trong ba tâm, Hiện quán về Tập trong bốn tâm, hiện quán về Đạo trong ba tâm, và đạt được quả Dự lưu cho đến quả A-la-hán, nếu Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Thời giải thoát luyện căn làm Bất động, Tam-ma-địa Vô nguyện đã khởi-diệt không mất, Tam-ma-địa Không chưa hẳn đã khởi-diệt, trước đã khởi-diệt thì do đạt được quả-chuyển căn cho nên mất, Vô nguyện hiện rõ ở trước mất.

Hỏi: Nếu thành tựu Không quá khứ thì đó là Vô tướng quá khứ chăng?

Đáp: Nếu đã diệt không mất thì thành tựu; nếu chưa hẳn đã diệt, giả sử đã diệt mà mất thì không thành tựu.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Nếu đã diệt không mất thì thành tựu, đây là nói dựa vào Tam-ma-địa Không, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán Diệt-Đạo đều trong ba tâm, và đạt được quả Dự lưu cho đến quả A-la-hán, nếu Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Thời giải thoát luyện căn làm Bất động, Tam-ma-địa Không-Vô tướng đã khởi-diệt không mất.

Nếu chưa hẳn đã diệt, giả sử đã diệt mà mất thì không thành tựu, đây là nói dựa vào Tam-ma-địa Không, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Khổ trong ba tâm, Hiện quán về Tập trong bốn tâm, Hiện quán về Diệt trong một tâm, và đạt được quả Dự lưu cho đến quả A-la-hán, nếu Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Thời giải thoát luyện căn làm Bất động, Tam-ma-địa Không đã khởi-diệt không mất, Tam-ma-địa Vô tướng chưa hẳn đã khởi-diệt, trước đã khởi-diệt thì do đạt được quả-chuyển căn cho nên mất.

Hỏi: Giả sử thành tựu Vô tướng quá khứ thì đó là Không quá khứ chăng?

Đáp: Nếu đã diệt không mất thì thành tựu; nếu chưa hẳn đã diệt, giả sử đã diệt mà mất thì không thành tựu.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Nếu đã diệt không mất thì thành tựu, phần vị này nói như trả lời tiếp theo câu hỏi ở trước.

Nếu chưa hẳn đã diệt, giả sử đã diệt mà mất thì không thành tựu,

đây là nói dựa vào Tam-ma-địa Vô nguyện, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Diệt-Đạo đều trong ba tâm, và đạt được quả Dự lưu cho đến quả A-la-hán, nếu Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Thời giải thoát luyện căn làm Bất động, Tam-ma-địa Vô tướng đã khởi-diệt không mất, Tam-ma-địa Không chưa hẳn đã khởi-diệt, trước đã khởi-diệt thì do đạt được quả-chuyển căn cho nên mất.

Hỏi: Nếu thành tựu Không quá khứ thì đó là Vô tướng vị lai chăng?

Đáp: Nếu đạt được, đây nói là đã đạt được gọi là đạt được, tức là Diệt pháp trí nhãn đã sinh.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Đây là nói dựa vào Tam-ma-địa Không, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Diệt trong bốn tâm, Hiện quán về Đạo trong ba tâm, và đạt được quả Dự lưu cho đến quả A-la-hán, nếu Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Thời giải thoát luyện căn làm Bất động, Tam-ma-địa Không đã khởi-diệt không mất.

Hỏi: Giả sử thành tựu Vô tướng vị lai thì đó là Không quá khứ chăng?

Đáp: Nếu đã diệt không mất thì thành tựu; nếu chưa hẳn đã diệt, giả sử đã diệt mà mất thì không thành tựu.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Nếu đã diệt không mất thì thành tựu, đây là nói đến các phần vị đã nói ngay ở trước.

Nếu chưa hẳn đã diệt, giả sử đã diệt mà mất thì không thành tựu, đây là nói dựa vào Tam-ma-địa Vô nguyện, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Diệt trong bốn tâm, Hiện quán về Đạo trong ba tâm, và đạt được quả Dự lưu cho đến quả A-la-hán, nếu Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Thời giải thoát luyện căn làm Bất động, Tam-ma-địa Không chưa hẳn đã khởi-diệt, trước đã khởi-diệt thì do đạt được quả-chuyển căn cho nên mất.

Hỏi: Nếu thành tựu Không quá khứ thì đó là Vô tướng hiện tại chăng?

Đáp: Nếu hiện rõ ở trước mắt, đó là không khởi lên Không, hoặc là Vô nguyện, hoặc là tâm hữu lậu, cũng không phải là không có tâm, cho nên nói là nếu hiện rõ ở trước mắt.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Đây là nói dựa vào Tam-ma-địa Không, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Diệt trong bốn tâm, và đạt được quả Dự lưu

cho đến quả A-la-hán, nếu Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Thời giải thoát luyện căn làm Bất động, Tam-ma-địa Không đã khởi-diệt không mất, Vô tướng hiện rõ ở trước mắt.

Hỏi: Giả sử thành tựu Vô tướng hiện tại thì đó là Không quá khứ chăng?

Đáp: Nếu đã diệt không mất thì thành tựu; nếu chưa hẳn đã diệt, giả sử đã diệt mà mất thì không thành tựu.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Nếu đã diệt không mất thì thành tựu, đây là nói đến các phần vị đã nói ngay ở trước.

Nếu chưa hẳn đã diệt, giả sử đã diệt mà mất thì không thành tựu, đây là nói dựa vào Tam-ma-địa Vô nguyện, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Diệt trong bốn tâm, và đạt được quả Dự lưu cho đến quả A-la-hán, nếu Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Thời giải thoát luyện căn làm Bất động, Tam-ma-địa Không chưa hẳn đã khởi-diệt, trước đã khởi-diệt thì do đạt được quả-chuyển căn cho nên mất, Vô tướng hiện rõ ở trước mắt.

Hỏi: Nếu thành tựu Không quá khứ thì đó là Vô tướng quá khứ-hiện tại chăng?

Đáp: Có lúc thành tựu Không quá khứ mà không phải là Vô tướng quá khứ-hiện tại, có lúc cùng với quá khứ mà không phải là hiện tại, có lúc cùng với hiện tại mà không phải là quá khứ, có lúc cùng với quá khứ-hiện tại.

Thành tựu Không quá khứ mà không phải là Vô tướng quá khứ-hiện tại, đó là Không đã diệt không mất, Vô tướng chưa hẳn đã diệt, giả sử đã diệt mà mất chứ không hiện rõ ở trước mắt.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Đây là nói dựa vào Tam-ma-địa Không, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Khổ trong ba tâm, Hiện quán về Tập trong bốn tâm, và đạt được quả Dự lưu cho đến quả A-la-hán, nếu Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Tam-ma-địa Không đã khởi-diệt không mất, Vô tướng chưa hẳn đã khởi-diệt, trước đã khởi-diệt thì do đạt được quả-chuyển căn cho nên mất, cũng không hiện rõ ở trước mắt.

Cùng với quá khứ mà không phải là hiện tại, đó là Không-Vô tướng đã diệt không mất, Vô tướng không hiện rõ ở trước mắt.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Đây là nói dựa vào Tam-ma-địa Không, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Đạo trong ba tâm, và đạt được quả Dự lưu

cho đến quả A-la-hán, nếu Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Thời giải thoát luyện căn làm Bất động, Tam-ma-địa Không-Vô tướng đã khởi-diệt không mất, Vô tướng không hiện rõ ở trước mắt.

Cùng với hiện tại mà không phải là quá khứ, đó là Không đã diệt không mất, Vô tướng hiện rõ ở trước mắt, chưa hẳn đã diệt, giả sử đã diệt mà mất.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Đây là nói nếu dựa vào Tam-ma-địa Không, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Diệt trong một tâm, và đạt được quả Dự lưu cho đến quả A-la-hán, nếu Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Thời giải thoát luyện căn làm Bất động, Tam-ma-địa Không đã khởi-diệt không mất, Vô tướng chưa hẳn đã khởi-diệt, trước đã khởi-diệt thì do đạt được quả-chuyển căn cho nên mất, Vô tướng hiện rõ ở trước mắt.

Cùng với quá khứ-hiện tại, đó là Không-Vô tướng đã diệt không mất, Vô tướng hiện rõ ở trước mắt.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Đây là nói dựa vào Tam-ma-địa Không, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Diệt trong ba tâm, và đạt được quả Dự lưu cho đến quả A-la-hán, nếu Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Thời giải thoát luyện căn làm Bất động, Tam-ma-địa Không-Vô tướng đã khởi-diệt không mất, Vô tướng hiện rõ ở trước mắt.

Hỏi: Giả sử thành tựu Vô tướng quá khứ-hiện tại thì đó là Không quá khứ chăng?

Đáp: Nếu đã diệt không mất thì thành tựu; nếu chưa hẳn đã diệt, giả sử đã diệt mà mất thì không thành tựu.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Nếu đã diệt không mất thì thành tựu, đây là nói đến các phần vị đã nói ngay ở trước.

Nếu chưa hẳn đã diệt, giả sử đã diệt mà mất thì không thành tựu, đây là nói dựa vào Tam-ma-địa Vô nguyện, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Diệt trong ba tâm, và đạt được quả Dự lưu cho đến quả A-la-hán, nếu Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Thời giải thoát luyện căn làm Bất động, Tam-ma-địa Không chưa hẳn đã khởi-diệt, trước đã khởi-diệt thì do đạt được quả-chuyển căn cho nên mất, Vô tướng đã khởi-diệt không mất cũng hiện rõ ở trước mắt.

Hỏi: Nếu thành tựu Không quá khứ thì đó là Vô tướng vị lai-hiện tại chăng?

Đáp: Có lúc thành tựu Không quá khứ mà không phải là Vô tướng

vị lai-hiện tại, có lúc cùng với vị lai mà không phải là hiện tại, có lúc cùng với vị lai-hiện tại.

Thành tựu Không quá khứ mà không phải là Vô tướng vị lai-hiện tại, đó là Không đã diệt không mất, chưa đạt được Vô tướng, trái ngược nhau với đã đạt được cho nên gọi là chưa đạt được, tức là lúc Diệt pháp trí nhãn chưa hẳn đã sinh.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Đây là nói dựa vào Tam-ma-địa Không, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Khổ trong ba tâm, Hiện quán về Tập trong bốn tâm chứ không phải là phần vị nào khác, bởi vì lúc ấy chắc chắn thành tựu Vô tướng vị lai.

Cùng với vị lai mà không phải là hiện tại, đó là Không đã diệt không mất, đã đạt được Vô tướng mà không hiện rõ ở trước mắt.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Đây là nói dựa vào Tam-ma-địa Không, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Đạo trong ba tâm, và đạt được quả Dự lưu cho đến quả A-la-hán, nếu Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Thời giải thoát luyện căn làm Bất động, Tam-ma-địa Không đã khởi-diệt không mất, Vô tướng không hiện rõ ở trước mắt.

Cùng với vị lai-hiện tại, đó là Không đã diệt không mất, Vô tướng hiện rõ ở trước mắt.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Đây là nói nếu dựa vào Tam-ma-địa Không, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Diệt trong bốn tâm, và đạt được quả Dự lưu cho đến quả A-la-hán, nếu Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Thời giải thoát luyện căn làm Bất động, Tam-ma-địa Không đã khởi-diệt không mất, Vô tướng hiện rõ ở trước mắt, nhưng thành tựu hiện tại thì nhất định thành tựu vị lai, cho nên không nói riêng biệt.

Hỏi: Giả sử thành tựu Vô tướng vị lai-hiện tại thì đó là Không quá khứ chăng?

Đáp: Nếu đã diệt không mất thì thành tựu; nếu chưa hẳn đã diệt, giả sử đã diệt mà mất thì không thành tựu.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Nếu đã diệt không mất thì thành tựu, đây là nói đến các phần vị đã nói ngay ở trước.

Nếu chưa hẳn đã diệt, giả sử đã diệt mà mất thì không thành tựu, đây là nói dựa vào Tam-ma-địa Vô nguyện, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Diệt trong bốn tâm, và đạt được quả Dự lưu cho

đến quả A-la-hán, nếu Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Thời giải thoát luyện căn làm Bất động, Tam-ma-địa Không chưa hẳn đã khởi-diệt, trước đã khởi-diệt thì do đạt được quả-chuyển căn cho nên mất, Vô tướng hiện rõ ở trước mắt.

Hỏi: Nếu thành tựu Không quá khứ thì đó là Vô tướng quá khứ-vị lai chăng?

Đáp: Có lúc thành tựu Không quá khứ mà không phải là Vô tướng quá khứ-vị lai, có lúc cùng với vị lai mà không phải là quá khứ, có lúc cùng với quá khứ-vị lai.

Thành tựu Không quá khứ mà không phải là Vô tướng quá khứ-vị lai, đó là Không đã diệt không mất, chưa đạt được Vô tướng.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Đây là nói dựa vào Tam-ma-địa Không, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Khổ trong ba tâm, Hiện quán về Tập trong bốn tâm.

Cùng với vị lai mà không phải là quá khứ, đó là Không đã diệt không mất, đã đạt được Vô tướng chưa hẳn đã diệt, giả sử đã diệt mà mất.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Đây là nói dựa vào Tam-ma-địa Không, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Diệt trong một tâm, và đạt được quả Dự lưu cho đến quả A-la-hán, nếu Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Thời giải thoát luyện căn làm Bất động, Tam-ma-địa Không đã khởi-diệt không mất, Vô tướng chưa hẳn đã khởi-diệt, trước đã khởi-diệt thì do đạt được quả-chuyển căn cho nên mất.

Cùng với quá khứ-vị lai, đó là Không-Vô tướng đã diệt không mất.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Đây là nói dựa vào Tam-ma-địa Không, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Diệt-Đạo đều trong ba tâm, và đạt được quả Dự lưu cho đến quả A-la-hán, nếu Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Thời giải thoát luyện căn làm Bất động, Tam-ma-địa Không-Vô tướng đã khởi-diệt không mất.

Hỏi: Giả sử thành tựu Vô tướng quá khứ-vị lai thì đó là Không quá khứ chăng?

Đáp: Nếu đã diệt không mất thì thành tựu; nếu chưa hẳn đã diệt, giả sử đã diệt mà mất thì không thành tựu.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Nếu đã diệt không mất thì thành tựu, đây là nói đến các phần vị đã nói ngay ở trước.

Nếu chưa hẳn đã diệt, giả sử đã diệt mà mất thì không thành tựu, đây là nói dựa vào Tam-ma-địa Vô nguyện, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Diệt-Đạo đều trong ba tâm, và đạt được quả Dự lưu cho đến quả A-la-hán, nếu Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Thời giải thoát luyện căn làm Bất động, Tam-ma-địa Vô tướng đã khởi-diệt không mất, Tam-ma-địa Không chưa hẳn đã khởi-diệt, trước đã khởi-diệt thì do đạt được quả-chuyển căn cho nên mất.

Hỏi: Nếu thành tựu Không quá khứ thì đó là Vô tướng quá khứ-vị lai-hiện tại chăng?

Đáp: Có lúc thành tựu Không quá khứ mà không phải là Vô tướng quá khứ-vị lai-hiện tại, có lúc cùng với vị lai mà không phải là quá khứ-hiện tại, có lúc cùng với vị lai-hiện tại mà không phải là quá khứ, có lúc cùng với quá khứ-vị lai mà không phải là hiện tại, có lúc cùng với quá khứ-vị lai-hiện tại.

Thành tựu Không quá khứ mà không phải là Vô tướng quá khứ-vị lai-hiện tại, đó là Không đã diệt không mất, chưa đạt được Vô tướng.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Đây là nói dựa vào Tam-ma-địa Không, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Khổ trong ba tâm, Hiện quán về Tập trong bốn tâm.

Cùng với vị lai mà không phải là quá khứ-hiện tại, đó là Không đã diệt không mất, đã đạt được Vô tướng chưa hẳn đã diệt, giả sử đã diệt mà mất không hiện rõ ở trước mắt.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Đây là nói nếu đạt được quả Dự lưu cho đến quả A-la-hán, nếu Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Thời giải thoát luyện căn làm Bất động, Tam-ma-địa Không đã khởi-diệt không mất, Tam-ma-địa Vô tướng chưa hẳn đã khởi-diệt, trước đã khởi-diệt thì do đạt được quả-chuyển căn cho nên mất cũng không hiện rõ ở trước mắt.

Cùng với vị lai-hiện tại mà không phải là quá khứ, đó là Không đã diệt không mất, Vô tướng hiện rõ ở trước mắt chưa hẳn đã diệt, giả sử đã diệt mà mất

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Đây là nói nếu dựa vào Tam-ma-địa Không, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Diệt trong một tâm, và đạt được quả Dự lưu cho đến quả A-la-hán, nếu Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Thời

giải thoát luyện căn làm Bất động, Tam-ma-địa Không đã khởi-diệt không mất, Vô tướng chưa hẳn đã khởi-diệt, trước đã khởi-diệt thì do đạt được quả-chuyển căn cho nên mất mà hiện rõ ở trước mắt.

Cùng với quá khứ-vị lai mà không phải là hiện tại, đó là Không-Vô tướng đã diệt không mất, Vô tướng không hiện rõ ở trước mắt.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Đây là nói dựa vào Tam-ma-địa Không, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Đạo trong ba tâm, và đạt được quả Dự lưu cho đến quả A-la-hán, nếu Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Thời giải thoát luyện căn làm Bất động, Tam-ma-địa Không-Vô tướng đã khởi-diệt không mất, Vô tướng không hiện rõ ở trước mắt.

Cùng với quá khứ-vị lai-hiện tại, đó là Không-Vô tướng đã diệt không mất, Vô tướng hiện rõ ở trước mắt.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Đây là nói dựa vào Tam-ma-địa Không, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Diệt trong ba tâm, và đạt được quả Dự lưu cho đến quả A-la-hán, nếu Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Thời giải thoát luyện căn làm Bất động, Tam-ma-địa Không-Vô tướng đã khởi-diệt không mất, Vô tướng hiện rõ ở trước mắt.

Hỏi: Giả sử thành tựu Vô tướng quá khứ-vị lai-hiện tại thì đó là Không quá khứ chăng?

Đáp: Nếu đã diệt không mất thì thành tựu; nếu chưa hẳn đã diệt, giả sử đã diệt mà mất thì không thành tựu.

Hỏi: Đây là nói đến phần vị nào?

Đáp: Nếu đã diệt không mất thì thành tựu, đây là nói đến các phần vị đã nói ngay ở trước.

Nếu chưa hẳn đã diệt, giả sử đã diệt mà mất thì không thành tựu, đây là nói nếu dựa vào Tam-ma-địa Vô nguyện, tiến vào Chánh tánh ly sinh, Hiện quán về Diệt trong ba tâm, và đạt được quả Dự lưu cho đến quả A-la-hán, nếu Tín thắng giải luyện căn làm Kiến chí, Thời giải thoát luyện căn làm Bất động, Tam-ma-địa Vô tướng đã khởi-diệt không mất, cũng hiện rõ ở trước mắt; Tam-ma-địa Không chưa hẳn đã khởi-diệt, trước đã khởi-diệt thì do đạt được quả-chuyển căn cho nên mất.

Như Không đối với Vô tướng làm thành bảy câu, nên biết Vô nguyện đối với Vô tướng cũng như vậy, tùy theo sự thích hợp toàn bộ nên biết!

Như bảy câu nhỏ, nên biết bảy câu lớn cũng như vậy, sai biệt là dùng hai đối với một, như dùng Không-Vô nguyện quá khứ đối với Vô

tướng quá khứ có bảy câu.

Có người nói: Bởi vì đây là bảy chủng tánh lớn, không nên nói là đối với Vô tướng quá khứ. Nguyên cố thế nào? Bởi vì đây chỉ là một câu, nên đưa ra cách nói này: Như dùng Không-Vô nguyện quá khứ đối với Vô tướng có bảy câu, bởi vì trong này có đủ bảy câu.

Có người nói: Trong này không nên nói là có bảy câu. Nguyên cố thế nào? Bởi vì đây chỉ là bảy chủng tánh lớn, nên đưa ra cách nói này: Như dùng Không-Vô nguyện quá khứ đối với Vô tướng quá khứ, tiếp theo đối với vị lai, tiếp theo đối với hiện tại, tiếp theo đối với quá khứ-hiện tại, tiếp theo đối với vị lai-hiện tại, tiếp theo đối với quá khứ-vị lai, cuối cùng đối với Vô tướng quá khứ-vị lai-hiện tại là có bảy câu, bởi vì trong này có một lượt bảy câu hỏi, một lượt bảy câu trả lời.

Có người nói: Trong này đã nói tức là hiển bày đối với câu thứ nhất có bảy câu. Nguyên cố thế nào? Bởi vì trong này có bảy lượt bảy câu hỏi, bảy lượt bảy câu trả lời: Như dùng Không-Vô nguyện quá khứ đối với Vô tướng quá khứ làm câu thứ nhất, tiếp theo đối với vị lai, tiếp theo đối với hiện tại, tiếp theo đối với quá khứ-hiện tại, tiếp theo đối với vị lai-hiện tại, tiếp theo đối với quá khứ-vị lai, cuối cùng đối với Vô tướng quá khứ-vị lai-hiện tại làm câu thứ bảy.

Lại dùng Không-Vô nguyện quá khứ đối với Vô tướng vị lai làm câu thứ nhất, tiếp theo đối với hiện tại, cho đến cuối cùng đối với Vô tướng quá khứ làm câu thứ bảy.

Lại dùng Không-Vô nguyện quá khứ đối với Vô tướng hiện tại làm câu thứ nhất, tiếp theo đối với quá khứ, cho đến cuối cùng đối với Vô tướng vị lai làm câu thứ bảy.

Lại dùng Không-Vô nguyện quá khứ đối với Vô tướng quá khứ-hiện tại làm câu thứ nhất, tiếp theo đối với vị lai-hiện tại, cho đến cuối cùng đối với Vô tướng hiện tại làm câu thứ bảy.

Lại dùng Không-Vô nguyện quá khứ đối với Vô tướng vị lai-hiện tại làm câu thứ nhất, tiếp theo đối với quá khứ-vị lai, cho đến cuối cùng đối với Vô tướng quá khứ-hiện tại làm câu thứ bảy.

Lại dùng Không-Vô nguyện quá khứ đối với Vô tướng quá khứ-vị lai làm câu thứ nhất, tiếp theo đối với quá khứ-vị lai-hiện tại, cho đến cuối cùng đối với Vô tướng vị lai-hiện tại làm câu thứ bảy.

Lại dùng Không-Vô nguyện quá khứ đối với Vô tướng quá khứ-vị lai-hiện tại làm câu thứ nhất, tiếp theo đối với quá khứ, cho đến cuối cùng đối với Vô tướng quá khứ-vị lai làm câu thứ bảy.

Nếu đưa ra cách nói này thì uổng phí công sức, đối với văn không

có ích, đối với nghĩa không có ích, cũng không thành bảy lượt bảy câu.

Nếu muốn đối với văn có ích, đối với nghĩa có ích, cũng thành bảy lượt bảy câu, thì nên đưa ra cách nói này: Như dùng Không-Vô nguyên quá khứ đối với Vô tướng quá khứ làm câu thứ nhất, tiếp theo đối với vị lai, tiếp theo đối với hiện tại, tiếp theo đối với quá khứ-hiện tại, tiếp theo đối với vị lai-hiện tại, tiếp theo đối với quá khứ-vị lai, cuối cùng đối với Vô tướng quá khứ-vị lai-hiện tại làm câu thứ bảy.

Lại dùng Không-Vô nguyên vị lai đối với Vô tướng vị lai làm câu thứ nhất, tiếp theo đối với hiện tại, cho đến cuối cùng đối với Vô tướng quá khứ làm câu thứ bảy.

Lại dùng Không-Vô nguyên hiện tại đối với Vô tướng hiện tại làm câu thứ nhất, tiếp theo đối với quá khứ-hiện tại, cho đến cuối cùng đối với Vô tướng vị lai làm câu thứ bảy.

Lại dùng Không-Vô nguyên quá khứ-hiện tại đối với Vô tướng quá khứ-hiện tại làm câu thứ nhất, tiếp theo đối với vị lai-hiện tại, cho đến cuối cùng đối với Vô tướng hiện tại làm câu thứ bảy.

Lại dùng Không-Vô nguyên vị lai-hiện tại đối với Vô tướng vị lai-hiện tại làm câu thứ nhất, tiếp theo đối với quá khứ-vị lai, cho đến cuối cùng đối với Vô tướng quá khứ-hiện tại làm câu thứ bảy.

Lại dùng Không-Vô nguyên quá khứ-vị lai đối với Vô tướng quá khứ-vị lai làm câu thứ nhất, tiếp theo đối với quá khứ-vị lai-hiện tại, cho đến cuối cùng đối với Vô tướng vị lai-hiện tại làm câu thứ bảy.

Lại dùng Không-Vô nguyên quá khứ-vị lai-hiện tại đối với Vô tướng quá khứ-vị lai-hiện tại làm câu thứ nhất, tiếp theo đối với quá khứ, cho đến cuối cùng đối với Vô tướng quá khứ-vị lai làm câu thứ bảy của bảy lượt.

Nếu đưa ra cách nói này thì đối với văn có ích, đối với nghĩa có ích, thành bảy lượt bảy câu, nên biết bảy lượt bảy câu thì nghĩa như vậy.

Hỏi: Trong này, một Hành(nhất hành) trải qua sáu lượt(lich lục) gồm bảy câu nhỏ (tiểu thất) bảy câu lớn(đại thất), sai biệt thế nào?

Đáp: Tên gọi tức là sai biệt, loại này gọi là một Hành, cho đến loại này gọi là bảy câu lớn.

Lại nữa, dùng nghĩa lý của một Hành làm câu hỏi thì gọi là một Hành; dùng sáu lượt làm câu hỏi thì gọi là trải qua sáu câu; dùng bảy câu làm câu hỏi, dùng một loại hỏi về một loại thì gọi là bảy câu nhỏ; dùng bảy câu làm câu hỏi, dùng hai loại hỏi về một loại thì gọi là bảy câu lớn.

Lại nữa, hỏi về pháp không tương tự, không dùng Định thế tục thì gọi là một Hành; hỏi về pháp tương tự, dùng Định thế tục thì gọi là trải qua sáu lượt; hỏi về pháp không tương tự, dùng Định thế tục, dùng một loại hỏi về một loại thì gọi là bảy câu nhỏ; hỏi về pháp không tương tự, dùng Định thế tục, dùng hai loại hỏi về một loại thì gọi là bảy câu lớn.

Đó gọi là sự sai biệt giữa một Hành trải qua sáu lượt gồm bảy câu nhỏ-bảy câu lớn (nhất hành, lịch lục, tiểu thất, đại thất).

